

ral Novikov, znan po svoji gibčnosti, in je vzemirjal vsled tega prav občutno ondotne pokrajine, a na nas je streljal s Koprivnice, oddaljene okoli 5 km od Trnobrezga.

Ko smo odpravili ženske in otroke na varno mesto, smo se skušali povrniti v Trnobrez. Žalibog so bile že tam ruske prednje straže, ki so prišle, ko je bil Sandomierz izpraznjen. — Obrambo Sandomierza so naše čete junaško vodile. Čez cel teden so vzdrževale naskoke Rusov, ki so bili v veliki premoči, dasi mesto ni trdnjava, niti taborišče naše ni bilo utrjeno. Sovražnik je imel pri teh naskokih silne zgube. Zlasti zadnji nočni naskok se je zanj končal nesrečno. Rusi, ki so poskusili nenadoma vdreti v mesto, so bili odbiti; izborni ogenj naše artiljerije je kupoma napolnil s trupli ozko ulico pri cerkvi sv. Jakoba. Skoro celemu bataljonu 72. ruskega pešpolka je bil povratek odrezan in je padel v vjetništvo. Naša posadka je izrabila zmešnjavo, ki je nastala med sovražnikom vsled tega poraza, in se je umaknila v težavnih razmerah s topovi, ranjenci in vjetniki čez Vislo. Zadnji poizkus priti v Trnobrez s tovarišem Lonckim in stražmojstrom ondotne orožniške postaje se mi ni posrečil.

Na meji okraja smo srečali del tarnobreškega črnovništva pod poveljstvom poročnika Bobra. Ti kmetje, odtrgani od polja pred nekaj tedni, so bili že pravi, izborni izvežbani vojaki. Bili so že v ognju pušk, šprapnelov in granat sovražnih, pa brez posebnih izgub. S solznim očesom sem se moral posloviti od tarnobreškega okraja, ki je toliko trpel v tej vojni in nad katerim so se dvigali po noči strašni krvavi žari. Bog daj, da ga kmalu zopet vidim v srečnejših časih.

Boji v Galiciji in v Karpatih.

K.-B. Dunaj, 14. oktobra. Uradno se razglša. 14. oktobra opoldne. V liniji Stary-Sambor-Medika ima sovražnik utrjena mesta. Naše vojaštvo napada. Ti boji postajajo vedno večji.

V Karpatih zavzeli smo Taromya po 4 dnevni bojih in smo zasledovali Ruse proti Wysokowu. Manjši uspešni boji z nazadujočimi sovražnimi oddelki vršili so se tudi v Viso-dolini.

Namestnik šefa generalštaba:
pl. Höfer, generalmajor.

„Halo, Lublin!“

Neki ranjeni honvedski poročnik, ki je po nekem boju pregledoval s polovico stotnije ozemlje, piše v „Pester Lloyd“:

Ko preiskujemo približno poldrugo uro ozemlje, pustim ljudi, ki so veliko trpeli, nekaj časa počivati. Vsak se je vlegel kjer je ravn stal; sam sedem na neko deblo in položim sabljo čez kolena. Kar zapazim, da kakih 400 korakov oddaljeni desetnik L. — zelo iznajdljiv, zvit in hraber dečko, vstane in maha z obema rokama, da me opozori. Dozdaj še kot častnik nisem doživel, da bi me bil kak desetnik klical z vpog-njenim kazalcem in sem zato prvi hip mislil, da se motim, a ker leni odnehal, vzamem tri može in korakam k njemu. Ko smo se mu do 40 korakov približali, je zopet dajal znamenja; obe roki je na usta položil in pricel po prstih hoditi; s tem naj se hotel opozoriti, naj se mu tiho približamo.

Priplazimo se k njemu: na prstih nam pride nasproti in javi, da je čul, ko se je komaj na tla vlegel, besede, glasove, dasi ni nič videl; razumel je zgolj besedo: Halo! Ko se je tiho dvignil, da vidi odkod da glas prihaja, ni ničesar več čul, ko se je pa zopet vlegel, je zopet čul: Halo! Nato mi je s prsti migal, naj se približam. Vležen se na naznačeni prostor in čujem takoj zamolklo, a le jasno: „Halo, halo — — — halo Lublin! Halo Lublin!“ Medtem ruska kletev in zopet „halo Lublin!“

Počasi vstanem; nekaj korakov pred seboj zagledam — kupe repe ali krompirja, ki leže po 100 korakov eden od drugega oddaljeni. Ko

odstranim mali grm poleg kupa, zagledam mala lesena vrata in v zemljo vdelane stopnice. Pred odprtino postavim štiri može z nasajenimi bajoneti; trije prestrašeni obrazi strme v nas. Mojemu prijaznemu vabilu, naj gredo vun, so se ozirali na štiri bajonete takoj odzvali in trije ruski kmetje so se umaknili iz prostora, kjer se je nahajal podzemski prostor z vojnim telefonskim aparatom.

Trije kmetje so bili en častnik ruskega generalnega štaba in dva podčastnika brzobjavnega oddelka, ki so jih Rusi ob umikanju pustili, da obveščajo ruski zborni glavni stan o prodiranju in o moči naše armade.

Nove velike nemške zmage.

K.-B. Berlin, 14. oktobra. Wolff-büro poroča iz Velikega glavnega stana z dne 14. oktobra opoldne:

Od Genta nahaja se sovražnik, med njim tudi del posadke premagane trdnjave Antwerpen, v nujnem nazodovanju proti zahodu k bregu. Naši vojaki mu sledijo.

Lille je od Nemcev zaseden. Napravili smo 4500 vjetih. Mesto so njene oblasti nemškemu vojaštvu nasproti kot odprto označile. Vkljub temu je dal sovražnik pri nekem obhodnem poskusu od Dünkircha na tja svoje moči z naročilom, da se morajo do prihoda obhodne armade držati. Ker ta seveda ni prišla, bila je ednostavna posledica, da je bilo brez namena branjeno mesto pri zavzetju od našega vojaštva poškodovano.

Od fronte armade nimamo ničesar novega poročati.

Tesno pri katedrali v Reimsu opazili smo dve težki francoski bateriji; nadalje se je opazilo znamenja z lučjo raz enega stolpa katedrale. Samoumevno je, da se boje borilo proti vsem našim vojakom škodljivim odredbam in bojnim sredstvom brez ozira na varovanje katedrale. Francozi imajo torej zdaj kot prej sami krivdo, ako bi ta Francozom sveta zgradba bila še nadalje žrtev vojne.

Na vzhodnem bojišču so v bojih pri Širvintu bili Rusi premagani. Vjeli smo 3000 Rusov, 26 kanonov in 12 mašinskih pušk.

Mesto Lyck je zopet v naši lasti.

Bialo je sovražnik izpraznil.

Južno smo vrgli ruske predstraže nazaj proti Varšavi in vjeli 8000 Rusov ter 25 kanonov.

Padec Antwerpna.

Berolin, 11. okt. (Kor. urad.) Wolffov biro javlja: Veliki glavni stan, dne 10. oktobra zvečer.

Po dvanajstdnevem obleganju je Antwerpen z vsemi fori prešel v naše roke. Dne 28. septembra je počil prvi strel proti utrdbam zunanjih črte. Dne 1. oktobra smo zavzeli prvi for, dne 6. in 7. oktobra pa sta naša pehota in artiljerija premagali močni, večinoma 400 metrov široki sektor Nethe. Dne 7. oktobra smo v smislu haaške pogodbe naznanili, da bomo jeli obstreljevati mesto. Ker je poveljnik izjavil, da prevzame odgovornost za obstreljevanje, smo ob polnoči z dne 7. na 8. oktober pričeli z obstreljevanjem mesta. Istočasno smo začeli tudi napad na notranjo utrdbeno črto. Že dne 9. oktobra zjutraj smo zavzeli dva for notranje črte in dne 9. oktobra popoldne smo lahko brez resnega odpora zasedli mesto. Kakor domnevamo, zelo močna posadka se je spočetka zelo hrabro branila. Ker pa je končno čutila, da ni dorasla naskoku naše pehote in mornariške divizije, zlasti pa ne učinku naše oblegovalne artiljerije, je zbežala v popolnem neredu. Med posadko se je nahajala tudi nedavno tega tjakaj dospela angleško mornariška brigada. Po poročilih angleških časopisov bi naj bila tvorila hrbitišče obrambe. Zmedo med angleškimi in belgijskimi četami označuje dejstvo, da smo se morali glede predaje pogajati z županom, ker ni bilo mogoče najti vojaške oblasti. Izvršeno predajo je dne 10. oktobra potrdil štabni načelnik doseadanje vlade v Antwerpnu. Zadnje še ne predane fore so naše čete zasedle. Števila vjetnikov še ni mogoče pregledati. Mnogo belgijskih in angleških vojakov je pobegnilo na Holandsko, kjer bodo internirani. Uplenili smo ogromne zaloge vsake vrste.

Zadnja belgijska trdnjava, Antwerpen, ki je veljala za „nezavzetno“, je premagana. Naše čete so izvršile izreden čin, ki ga je Njegovo Veličanstvo cesar nagradil s tem, da je njih poveljniku generalu pehote pl. Haeselerju podelil red „pour le merite.“

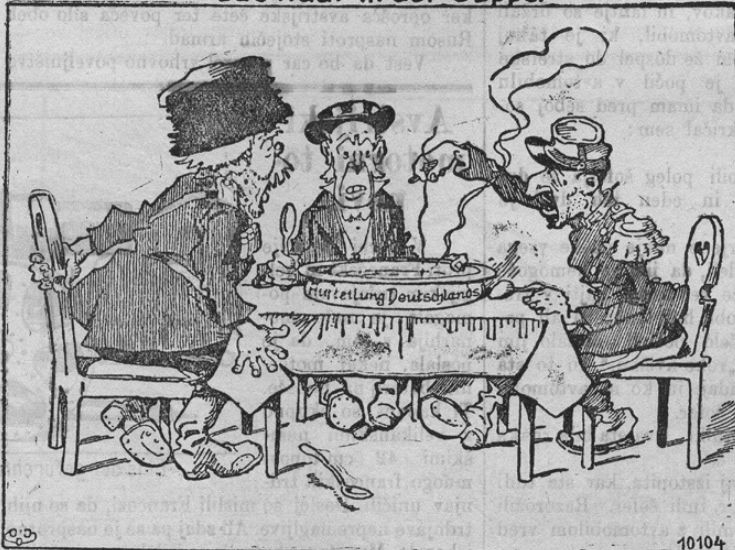
Nemški zrakoplovi vrgli na Pariz 20 bomb.

Pariz, 12. oktobra. „Agence Havas“ poroča: Nad Parizom sta se pojavila dva nemška zrakoplova in vrgla v mesto 20 bomb. Ena bomba je padla na streho cerkve Notre-Dame, ne da bi se razpočila; druga bomba je padla na sosednji trg. Francoski zrakoplovi so pričeli zasledovati nemške zrakoplove.

Bolgari pozdravljajo padec Antwerpna.

Sofija, 11. oktobra. (Kor. urad.) „Kambana“ imenuje padec Antwerpna enega največjih

Das Haar in der Suppe.

Die drei Intimen: „Pfui Deubel!“

Las v juhi.

Naša humoristična slika kaže Rusa, Francoza in Angleža, ki sedijo skupaj pri mizi in hočejo jesti iz skled. Ta skleda pomeni razdelitev in uničenje Nemčije ter Avstrije. Pa Francoz je v juhi že našel las — tako da jim bržkone ne bode posebno teknila.

XXXXXXXXXX

Ali si se že na

„Štajerca“

naročil? — Ako ne, stori to takoj!

XXXXXXXXXX

Velika licitacija

dne 18. oktobra od 9. ure dopoldne naprej v Ptuj, Florijaniplatz. Razprodajalo se bode stare obleke, pohištvo, perilo, jermena palice, dežnike itd. Izkupiček se porabi za naše vojake.